

*Forbud mod Udskænkning af
Spiritus til Kvinder*

(fra om Aftenen til om Morgenens).

Medens andre Lande forbyder al Udskænkning af Spiritus, har den engelske Regering ikke ovovet at forbyde dette overfor Mændene; af Frygt dels for Vælgerne, dels for Spiritus-Interesserne. Tilbage bliver altsaa det for Kvinderne krænkende Forbud alene for deres Vedkommende, et Forbud, der næppe kan gøre nogen Gavn, set fra et Ædruelighedsstandpunkt, men jo altid kan bruges i en Valgkampagne. Iøvrigt har Forbudet bl. a. medført, at en Kvinde, der ved Afskeden fra sin Mand, som skulde til Fronten, blev syg paa en Jernbanestation, ikke en Gang kunde faa et Glas Vin.

*Forbud mod visse Kvinders Færd
paa Gaderne til visse Tider.*

Altsaa et Tilløb til Genindførelse af Reglementeringssystemet overfor Prostituerede. — Er foreløbig strandet.

*Behandlingen af Soldaternes Hustruer
og andre kvindelige Paarørende, her-*

under hørende 1) smaalig Administration af de forskellige Fonds (Prince of Wales Fond etc.), 2) for lavt ansatte Underholdsbidrag til Soldaters Hustruer og Familier (Statsunderstøttelse) — hvilket var en af Aarsagerne til den sparsomme Tilgang af Frivillige. Underholdsbidragene blev efter Kritik i Pressen noget forhøjede — Kritiken rettedes ikke mindst mod den sædvanlige overlegne masculine Administration med en saa sendrægtig Fordeling af Understøttelserne, at Familier Uge efter Uge, medens Priserne steg og atter steg, har siddet og ventet paa det Underholdsbidrag, der stilledes Manden i Udsigt den Gang, da han lod sig bevæge til at gaa til Fronten — i Tillid til, at Staten i Overensstemmelse med dens Løfter ikke vilde lade hans Familie lide Nød.

Der klages endog over, at Penge, afsendte fra mandlige Paarørende ved Fronten, ikke er naaet til Hjemmene. Altsaa i bedste Fald et utiladeligt Smøleri af en uordentlig Administration.

Soldaternes Hustruer har man dernæst

fra Regeringers Side forsøgt stillet under Politiofsigt med Trusel om Fortabelse af Underholdsbidraget i Tilfælde af uværdig Opførsel.

Det hed sig nemlig, at en Del Kvinder havde anvendt Underholdsbidragene paa Værtshuse. Hvor forklarligt det iøvrigt var, at Kvinderne for at høre Nyt fra Krigen gik til de Steder, hvor Nyhederne opsloges (og hvor de desuden kunde træffe Bekendte, som de kunde tale med om det, der laa dem paa Hjertet), saa er det endnu aldrig blevet dokumenteret, at dette førte til mere Drukkenskab blandt Kvinderne end ellers. Men, som »Votes for Women« bemærker, overfor Kvinderne har den blotte Fremsættelse af en Beskyldning altid været betragtet som en Dom.

Erstatningen af mandlige Arbejdere, der i alle andre Lande er sket med Kvinder, sker i England med — Drengene. Dette er billigere end selv det usselt betalte kvindelige Arbejde — hvilket er i Arbejdsgivernes Interesse. Og Re-

Brug til de Saarede. Den laa kun faa Minutters Gang fra vort Hospital og blev derfor lagt ind under samme Direktion.

Da vi hørte om Slaget, der havde staaet ved *Kavala*, og at man ventede mange Saarede, gik vi efter endt Arbejde paa vort eget Hospital ud for at hjælpe. Ambulancevognene holdt i lange Rækker, fyldte med jamrende og stønende Menneskemasser. Hospitalet laa i fuldstændigt Mørke, da Fjenden havde givet sig Tid til at skære Lysledningerne over før Flugten. Baarebærerne famlede sig med Møje frem i Stuerne for at finde Sengene, hvor de kunde aflevere deres Byrde. Ved Hjælp af nogle Stearinlys fik vi et Forbinderbord gjort i Stand, saa vi dog kunde begynde paa Forbindingerne. Snart var alle Stuerne fyldte, og Jammer og Klager lød fra alle Kanter. De var alle haardt saarede,

flere døde under Transporten, og mange var døende, da de kom. Det var et forfærdeligt Syn. Heldigvis havde vi adskillige Saltvandskolber i Beredskab, saa vi kunde give Indsprøjtninger med det samme, hvad mange trængte til. Men først da Dagen gryede, kunde man rigtig tage fat paa Operationer og Forbindinger.

Det blev travle og uforglemmelige Dage og Nætter. Sammen med tre Militærlæger stod vi ved Forbindbordene, mens Antallet af Saarede stadig voksede. Gaardspladsen var overfyldt, og langt ud paa Gaden stod Baarerne i Rækker. Paa tredje Dagen kom endnu to Læger for at hjælpe, og nu var det, som om Byen vaagnede efter Lammelsen. Mange Damer kom og tilbød Hjælp. Rørende var det at se de fattige Koner komme slæbende med deres Madratser, Sengestøj og Linned og rede Senge til

Soldaterne. Unge Piger gik rundt med Forfriskninger, Smaapiger rullede Bind og lavede Kompresser — alle vilde være med til at pleje de saarede Soldater.

I ca. 3 Uger arbejdede vi her under Højtryk og Spænding for at bringe den nødvendigeste Hjælp. Paa dette Tidspunkt var der omkring 6000 Saarede i Byen.

Denne Beretning er altsaa fra Balkankrigen, men kunde ligesaa gerne være kommet fra Ambulancerne ved *Dixmuid* eller *Ypres*. Det samme, som her er skildret, hænder for Tiden daglig utallige Steder langs den endeløse Slagfront ved de to Landegrænser. Alle Vegne staar hvidklædte Søstre med det røde Kors paa Ærmet, paa Vagt ved Baarerne for at bistaa Lægerne og mindske Lidelserne, uden at tænke paa egen Træthed og Anstrengelse. Deres Offervillighed er ligesom koncentreret i et Symbol